

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13030/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Владимир Петровић адвокат из ..., против туженог ББ, кога заступа Милош Николић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 83/24 од 28.02.2024. године, на седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против одлуке о трошковима поступка садржане у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж2 83/24 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 83/24 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 269/23 од 22.12.2023. године у ставовима првом, другом и трећем изреке, којима су према туженом одређене мере заштите од насиља у породици, забрана даљег узнемиравања и приближавања тужили, одређено да ће мере трајати годину дана од доношења првостепене пресуде и констатовано да жалба не задржава извршење пресуде. Ставом другим изреке, преиначено је решење из става четвртог изреке првостепене пресуде којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове, тако што је обавезан тужени да исплати тужили 122.000,00 динара на име трошкова поступка.

Против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези с чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11..., 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Породичним законом („Службени гласник РС“, бр. 18/05, 72/11, 6/15) је прописано да је, осим ако тим законом није другачије одређено, у поступцима у вези са породичним односима ревизија увек дозвољена, (члан 208) и да се на поступак који је у вези са породичним односима примењују одредбе закона којим се уређује парнични

поступак (члан 202). Према одредбама ЗПП, ревизија против правноснажне пресуде донете у другом степену је увек дозвољена ако је: то посебним законом прописано; другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2). Ревизија се може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1), с тим што се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6).

У конкретном случају, тужени није изјавио ревизију против пресуде донете у другом степену, већ против решења о споредном потраживању (решење о трошковима поступка) садржаног у другостепеној пресуди.

Када се ревизијом побија само решење другостепеног суда о споредном тражењу, а трошкови поступка у овом случају представљају споредно тражење у смислу члана 28. став 2. ЗПП, и када се ревизијом истовремено не побија и одлука о главној ствари, како је учињено у конкретном случају, таква ревизија није дозвољена, због чега је одбачена као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић